Зойк лишає у повітрі
тінь сумного кипариса.
(Лишіть мене в чистім полі,
хай поплачу вволю.)
Все на світі заломилось,
залишилась тільки тиша.
(Лишіть мене в чистім полю,
хай поплачу вволю.)
Потьмянілий небосхил
язики багаття лижуть.
(Ой прошу ж вас:
Лишіть мене в чистім полю,
хай поплачу вволю...)